

ERYK LIPIŃSKI (1908-1991)

Karykaturzysta, satyryk, dziennikarz, grafik, autor plakatów i ilustracji książkowych, tekstów kabaretowych i felietonów, książek o historii karykatury i rysunku satyrycznego, kolekcjoner, twórca Muzeum Karykatury w Warszawie.

Współpracował jako rysownik, ilustrator i grafik z czasopismami: „Szpilki” (projekt winiety, serie: „Jak wyglądałaby Gioconda, gdyby malowali ją...”, „Stylowe fotele”, „Cechy Polaków”, „Siedem grzechów głównych”, „Przystawia polskie”, rubryka „Zefirek historii”), „Mucha”, „Przekrój” (cykle: „Przygody Otki”, „Jaka to postać historyczna?”, „Jaka to postać literacka?” - z Otto Axerem i jego pseudonimem Taxi w rolach głównych, „Człowiek stwarza samego siebie”), „Karuzela”, „Literatura” (cykl „Pisarze polscy”), „Kurier Polski” (felietony „Zdaniem pesymisty”), „Polityka”, „Przegląd Kulturalny”, „Panorama”, „Zwierciadło”, „Polska”, „Stolica”, „Świat”, „Świerszczyk” (projekt winiety), „Przyjaciel” (projekt winiety), „Trybuna Ludu” (m.in. plakaty), „Express Wieczorny” oraz z wydawnictwami: „Czytelnik” (m.in. Biblioteka Satyry i Biblioteka „Szpilek”), „Iskry” (m.in. Biblioteka Stańczyka), Wydawnictwo Poznańskie, Wydawnictwo Literackie, Instytut Wydawniczy „PAX”, Krajowa Agencja Wydawnicza, Wydawnictwa Artystyczne i Filmowe, Wydawnictwo Artystyczno-Graficzne, RSW „Prasa-Książka-Ruch” (Kalendarze „Szpilek”).

Był autorem projektów scenografii dla telewizyjnych kabaretów Olgi Lipińskiej „Miks” (1963 r.) i „Delikatesy” oraz dla Teatru Ateneum w Warszawie (występował również na scenie). Przez 10 lat, od 1965 do 1975 r., był związany z kabaretem „Dudek”, dla którego pisał teksty (m.in. skecz „Przyjęcie”), tworzył projekty scenografii i oprawy graficznej (plakaty, okładki płyt). Występował również jako konferansjer koncertów Marii Koterbskiej, „Podwieczorku przy mikrofonie” oraz rozrywkowych programów telewizyjnych („Parada kłamców i blagierów”).

Prywatnie—mąż Anny Gosławskiej-Lipińskiej (Ha-Ga) i później, aż do chwili swojej śmierci—Maruszek Lipińskiej z domu Borowicz. Ojciec Zuzanny Lipińskiej - absolwentki ASP w Warszawie, autorki plakatu reklamowego i logo Muzeum Karykatury oraz Tomka Lipińskiego - muzyka i kompozytora.

KALENDARIUM ŻYCIA I TWÓRCZOŚCI

12 VII 1908

Urodził się w Krakowie jako syn artysty malarza Teodora Rawicz Lipińskiego i Jadwigi z Czartoryskich.

1912/1913

Rodzina Lipińskich przeprowadza się do Moskwy.

1916

Otrzymuje w Moskwie III nagrodę za plakat „Polacy w trzech armiach zaborczych”.

1921

Powrót do Polski. Rodzina osiedla się w Warszawie. Eryk Lipiński jest uczniem Gimnazjum im. J. Lelewela i II Gimnazjum Związku Nauczycieli oraz Szkoły Sztuk Pięknych im. Wojciecha Gersona i szkoły Adama Rycharskiego.

1928

Debiutuje jako karykaturzysta w tygodniku „Pobudka” (we wspomnieniach wymienia również tygodnik „Stadion”, z którym rozpoczął współpracę na początku lat 30. XX w.). Później współpracuje z „Gazetą Warszawską”, „Wiadomościami Turystycznymi”, „Sygnałami”, „Tygodniem Robotnika” (dodatek do „Robotnika”), „Scenę polską”.

1933-39

Studia w Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie: malarstwo u prof. Tadeusza Pruszkowskiego, grafika użytkowa u prof. Edmunda Bartłomiejczyka, literatury i typografia u prof. Bonawentury Lenarta i scenografia u prof. Władysława Daszewskiego.

1934

Debiutuje jako autor okładek do książek w wydawnictwie M. Arcta. Współpracuje również z wydawnictwem „Renaissance” (spółka autorska z Andrzejem Rubinrotem: „andr-erl”).

1935

Współtworzy wraz ze Zbigniewem Mitznem tygodnik satyryczny „Szpilki”. Jest jego redaktorem naczelnym w latach 1935-37, a także autorem winiety. Przyłącza się do grupy plastyków „Czapka Frygijska”. Debiutuje jako autor plakatów - plakatem do „Wystawy fotografii sowieckiej” w Warszawie.

1937

Jest autorem projektów stoisk „Robotnika” oraz firmy „Pluton” na Targach w Poznaniu. Projektuje reklamy dla firmy „Bracia Jabłkowscy”, znaki firm „Tobis” i „Pepeo”.

1938

Laureat II nagrody w konkursie na plakat „Browar Książęcy Tychy” (wspólnie z Janem Kosińskim). Wraz z Marianem Eile bierze udział w przygotowaniach do powstania pisma satyrycznego „Ksantypa” (niezrealizowane).

1939-45

W czasie II wojny światowej współpracuje z organizacjami podziemnymi, zajmuje się m.in. wytwarzaniem fałszywych dokumentów. Kilkakrotnie aresztowany i więziony w obozie Auschwitz (Oświęcim), na Pawiaku, na ul. Daniłowiczowskiej i na Mokotowie w Warszawie. W czasie powstania warszawskiego po aresztowaniu, pracuje jako sanitariusz w obozie w Pruszkowie (Dulag 121).

1945

Przebywa krótko w Częstochowie, następnie w Łodzi i wraca do Warszawy. Obejmuje kierownictwo artystyczne wydawnictwa „Czytelnik” (do 1946 r.). Wraz z Henrykiem Tomaszewskim otrzymuje od wydziału reklamy Filmu Polskiego propozycję projektowania plakatów filmowych (początki tzw. „polskiej szkoły plakatu”) i rozpoczyna stałą współpracę z FP (następnie Centrala Wynajmu Filmów, ZRF, Polfilm). Jest laureatem I nagrody w ogłoszonym w Krakowie konkursie na plakat antyhitlerowski (za „Zniszczymy faszyzm do końca”). Zostaje członkiem PPR, a następnie PZPR.

1946

Jest jednym z inicjatorów wznowienia tygodnika „Mucha” w Łodzi i członkiem jego kolegium redakcyjnego (wraz z Mieczysławem Piotrowskim i Wiesławem Brudzińskim). Zostaje redaktorem naczelnym reaktywowanego rok wcześniej tygodnika „Szpilki” (do 1953 r.). Wystąpił jako korespondent zamieszcza w polskiej prasie relacje z Procesu Norymberskiego.

1947

Bierze udział w wystawie polskiej ilustracji do literatury radzieckiej w Warszawie i w wystawach Sekcji Graficznej ZPAP w Warszawie (1947 i 1948 r.). Medal Zwycięstwa i Wolności.

1948

Projektuje swój pierwszy plakat teatralny dla Teatru „Syrena” w Warszawie (na prośbę Jerzego Jurandota). Uczestniczy w wystawach książki polskiej w Jugosławii, Budapeszcie i Berlinie, konkursie na plakat „Wiosna Ludów” w Warszawie (I nagroda), Międzynarodowej Wystawie Plakatu w Wiedniu (siedem pierwszych nagród). Projektuje plakat, dział demografii i pawilon ZUS-u na Wystawie Ziem Odzyskanych we Wrocławiu (wspólnie z inż. Konstantym Danko). Jest uczestnikiem Światowego Kongresu Intelktualistów w czasie tej wystawy i jednym z inicjatorów I Ogólnopolskiego Kongresu Satyryków w Warszawie.

1949

Bierze udział w wystawach: „Współczesna karykatura polska” w Klubie Młodych Artystów w Warszawie, „Polska karykatura polityczna” w CBWA „Zachęta” w Warszawie. Jest współorganizatorem i uczestnikiem Działu Satyry w Pawilonie Sztuki na Wystawie Przemysłowej w Moskwie oraz „Wystawy plakatu polskiego” w Pradze.

1950

Jego prace prezentowane są na wystawach: „Plastycy w obronie pokoju” w warszawskiej „Zachęcie”, „Polska karykatura polityczna” w Domu Słowa Polskiego w Warszawie z okazji Kongresu Obrońców Pokoju, plakatu polskiego w Wiedniu i Berlinie oraz książki polskiej w Londynie. Zostaje laureatem Państwowej Nagrody Artystycznej III stopnia za karykatury polityczne.

1952

Uczestniczy w wystawach plakatu polskiego w Moskwie i Pradze oraz w II Ogólnopolskiej Wystawie Plastyki w „Zachęcie”. Jest twórcą oprawy plastycznej wystawy „My i oni” w Warszawie. Redakcja „Szpilek” otrzymuje lokal przy Pl. Trzech Krzyży 16 w Warszawie.

1953

Bierze udział w obradach II Ogólnopolskiej Narady Satyryków. Zrzeka się stanowiska redaktora naczelnego „Szpilek” - obejmuje funkcję zastępcy redaktora naczelnego (do 1970 r.). Prezentuje prace na wystawach: „Polscy graficy i ilustratorzy” w Amsterdamie, plakatu polskiego w USA, retrospektywnej wystawie karykatury polskiej w gmachu starego Arsenatu i na Ogólnopolskiej Wystawie Plakatu w Galerii „Kordegarda” w Warszawie. Opracowuje projekt graficzny wystawy „Oto Ameryka” w warszawskim Arsenale. Jest laureatem: I nagrody na wystawie satyry w Warszawie, III nagrody na Ogólnopolskiej Wystawie Plakatów i I nagrody w konkursie na plakat pt. „Festiwal Filmów Radzieckich”. Uczestnik i współautor wystaw sztuki polskiej w Pekinie i Szanghaju. Złoty Krzyż Zastugi.

1954

Jest komisarzem wystawy karykatury polskiej w Moskwie, uczestnikiem pokazów grafiki polskiej w Helsinkach, plakatu polskiego w Moskwie, Kopenhadze, Budapeszcie i Pradze. Projektuje grafiki reklamowe na targi w Izmirze (Turcja). Pisze i wygłasza teksty dla kabaretu „Stańczyk” (jego kierownikiem literackim był Antoni Marianowicz).

1955

Udział w zorganizowanej przez ZPAP w CBWA w Warszawie II Ogólnopolskiej Wystawie Ilustracji, Plakatu i Drobnych Form, gdzie zostaje laureatem III nagrody. Uczestniczy w: jubileuszowej wystawie „Szpilki 1935-1955” w Kordegardzie przy MKiS w Warszawie, wystawach plakatu polskiego w Genewie, ilustracji i plakatu w Chinach oraz w międzynarodowym pokazie karykatur w Wiedniu. Jest projektantem grafik reklamowych na Targach Św. Eryka w Sztokholmie. Medal 10-lecia Polski Ludowej.

1956

Jest jednym z inicjatorów wydania czasopisma „Projekt” i redaktorem dodatku graficznego pt. „Grafika” w tygodniku „Świat”. Obejmuje funkcję

kierownika artystycznego miesięcznika „Polska” (do 1958 r.). Udział w Wystawie Polskiego Plakatu Filmowego w Warszawie (nagrada Centralnego Urzędu Kinematografii). Jest komisarzem i uczestnikiem wystawy karykatury polskiej w Berlinie. Otrzymuje nagrodę MKiS za plakaty filmowe.

1957

Obejmuje funkcję kierownika artystycznego tygodnika „Zwierciadło” (do 1958 r.). Jest organizatorem i uczestnikiem wystawy karykaturzystów z kręgu tygodnika „Szpilki” w Bordigherze (Włochy).

1958

Zostaje członkiem grupy estradowej powołanej przy redakcji „Szpilek” (m.in. ze Stefanią Grodzieńską i Anatolem Potemkowskim).

1959

Jest autorem projektu oprawy graficznej pawilonu „Trybuny Ludu” w Berlinie z okazji święta gazety „Neues Deutschland” oraz polskiej wystawy gospodarczej w paryskim Luwrze. Uczestniczy w wystawie polskiej grafiki książkowej w Moskwie.

1960

Zostaje współredaktorem „Korniszona Polskiego” - dodatku satyrycznego do „Kuriera Polskiego” (do 1961 r.). Bierze udział w „Wystawie polskiej karykatury antywojennej 1925-1960. Ostrożnie z ogniem” w Muzeum Historii Polskiego Ruchu Rewolucyjnego w Warszawie oraz w wystawach plakatów Wydawnictw Artystycznych i Graficznych zorganizowanej przez MKiS i RSW „Prasa-Książka-Ruch”, „Polska grafika współczesna 1900-1960” w Muzeum Narodowym w Warszawie, „Szpilki” 1935-1960 w Kordegardzie przy MKiS w Warszawie. Jest laureatem I nagrody „Głosu Nauczycielskiego” za rysunek o tematyce szkolnej. Projektuje oprawę pawilonu „Trybuny Ludu” na wystawie z okazji święta gazety „Neues Deutschland” w Berlinie.

1961

Uczestniczy w wystawach: XXV lat „Szpilek” w Warszawie, „15 lat satyry” w ramach jubileuszowych obchodów pod hasłem „Polskie dzieło plastyczne w XV-lecie PRL” w „Zachęcie” (nagrada II stopnia w kategorii karykatura i wyróżnienie w dziale plakat), ilustracji dla dzieci zorganizowanej przez ZPAP i RSW „Prasa-Książka-Ruch”, plakatu polskiego w Essen (RFN). Jest głównym projektantem oprawy graficznej wystawy przemysłowej w Pekinie. Uczestnik słynnej „obrony” lokalu redakcji „Szpilek”. Krzyż Oficerski Orderu Odrodzenia Polski.

1962

W „Szpillkach” ukazują się pierwsze felietony z cyklu „Zefirek historii”. Jest komisarzem i uczestnikiem wystawy „XV lat satyry polskiej” w Moskwie. Bierze udział w II Wystawie Ilustracji dla Dzieci zorganizowanej przez Galerie MDM i RSW „Prasa-Książka-Ruch”. Projektuje wystrój pawilonu polskiego na dorocznych targach „Foire de Paris”.

1963

Indywidualna wystawa karykatur w Charkowie (ZSRR) i udział w wystawie zbiorowej w Moskwie. Jego plakaty zostają dwukrotnie uhonorowane tytułem „Najlepszy plakat miesiąca” w dziedzinie politycznej i kulturalnej oraz Nagrodą Roku w konkursie na „Najlepszy Plakat Warszawy”. Realizuje projekt dla pawilonu polskiego na targach w Casablance w Maroku (również w 1964 r.).

1964

Jest uczestnikiem wystaw: plastyki telewizyjnej w Warszawie, międzynarodowej ekspozycji karykatur „Świat się śmieje” w Galerii „Szpilek” w Warszawie, wystawy polskiej sztuki współczesnej w Rzymie i polskiej satyry w Berlinie. Uhonorowany tytułem za „Najlepszy plakat polityczny roku”. Otrzymuje Puchar Miasta San Remo (Włochy) za karykatury.

1965

Udział w: I Międzynarodowej Wystawie Plakatu Filmowego w Wiedniu (III nagroda), plakatu polskiego w Berlinie, w I Ogólnopolskiej Wystawie Plakatu (późniejsze Biennale) w Katowicach i „XX lat WAG-u” w salach PKiN w Warszawie. Projektuje pawilon na doroczne targi „Foire de Paris”.

1966

Jest jednym z inicjatorów, komisarzem i uczestnikiem I Międzynarodowego Biennale Plakatu (MBP) w Warszawie. Ponadto bierze udział w wystawach: plakatu w Pradze (indywidualna), Międzynarodowej Wystawie Karykatury w Bordigherze (II nagroda – Srebrny Daktyl), „Szpilki” w Hawanie (Kuba), „Pisarz, książka i biblioteka” w Galerii „Szpilek” w Warszawie. Zostaje laureatem Złotej Szpilki za najlepszy rysunek polityczny roku 1965. Medal „Za Waszą Wolność i Naszą”, Złota odznaka honorowa m.st. Warszawy, Odznaka Tysiąclecia, Order Sztandaru Pracy II klasy.

1967

Indywidualna wystawa plakatów w Instytucie Kultury Polskiej w Londynie. Udział w Międzynarodowej Wystawie Plakatu Rewolucyjnego w Muzeum im. Lenina w Warszawie i wystawie plakatu z okazji V Zjazdu PZPR. Otrzymuje Srebrną Szpilkę za rysunek społeczno-polityczny roku 1966.

1968

Bierze udział w II MBP w warszawskiej „Zachęcie”.

1969

Jest jurorem konkursu i wystawy „Satyra w walce o pokój” w Moskwie. Uczestniczy w: I Wystawie Karykatury w Krakowie, Wystawie Karykatury w Skopie i Międzynarodowej Wystawie Karykatury „Bez podpisu” w Lublanie (Jugostawia), gdzie jest komisarzem polskiej części ekspozycji. Medal „Borcu za mir” Komitetu Obrońców Pokoju ZSRR.

1970

Przestaje pełnić funkcję zastępy redaktora naczelnego „Szpilek” (sprawa rysunku pt. „Uwaga! Zły człowiek”). Zostaje członkiem kolegium redakcyjnego „Szpilek” (do 1978 r.). W „Kurierze Polskim” zamieszcza cykl felietonów pt. „Zdaniem pesymisty” (na zmianę z Szymonem Kobyliańskim, który zamieszczał cykl „Zdaniem optymisty”; w 1983 zamienili się nadtytułami). W tygodniku „Literatura” ukazują się karykatury pisarzy polskich.

1971

Udział w Międzynarodowej Wystawie Karykatury „Bez podpisu” w Lublanie, dorocznej Wystawie Karykatury w Skopie, w Wystawie Satyry (jednej z cyklu wystaw „Polskie dzieło plastyczne w 35-leciu PRL”) w „Zachęcie”.

1972

Indywidualna wystawa „Karykatury pisarzy polskich” w Krakowie. Uczestniczy w IV MBP w „Zachęcie”, Wystawie Plakatu Filmowego „CSR - Polska” w Krakowie, II Wystawie Karykatury w Nowej Hucie i Wystawie Karykatury w Skopie. Zostaje laureatem Złotej Szpilki z Wawrzynem za całokształt twórczości satyrycznej oraz nagrody redakcji pisma „Urzica” (Rumunia) i nagrody na Międzynarodowej Wystawie Plakatów Filmowych w Kanadzie.

1973

Indywidualna wystawa plakatów i karykatur w KMPiK Wola w Warszawie. Jest komisarzem wystawy „Satyra w walce o pokój” w Moskwie i uczestnikiem w wystawach Karykatury w Lublanie, Gabrowie (Bułgaria), Moskwie i Knokke-Heist (Belgia). Zostaje laureatem I nagrody za plakat na dorocznym Festiwalu Filmów Radzieckich w Warszawie. Złoty Medal „Fondu mira” ZSRR.

1974

Wystawa indywidualna plakatów i karykatur w KMPiK w Kaliszu. Bierze udział w V MBP w „Zachęcie”. Zdobywa I nagrodę na Ogólnopolskiej Wystawie Satyry w Salonie Sztuki Współczesnej w Łodzi. Opracowuje scena-

riusz, przygotowuje i bierze udział w wystawie „Warszawa w karykaturze” w ramach obchodów 30-lecia PRL w PKiN w Warszawie (na przełomie 1974/1975). Medal za Zasługi dla Polskiego Sportu Olimpijskiego.

1975

Bierze udział w wystawach: „Warszawa w satyrze” zorganizowanej przez ZPAP w Warszawie oraz „Satirische Zeichner aus Polen” w Wilhelm Busch Museum w Hanowerze (Niemcy).

1976

Indywidualna wystawa karykatur w MDK w Cieszynie. Udział w: VI MBP w „Zachęcie” i I Ogólnopolskim Biennale Satyry w Łodzi.

1977

Organizator, uczestnik i laureat I nagrody na II Ogólnopolskiej Wystawie Satyry w „Zachęcie”.

1978

Jest pomysłodawcą powstania Muzeum Karykatury (MK) jako oddziału Muzeum Literatury w Warszawie (15 IX). Zostaje jego kustoszem. Wystawy indywidualne: plakatów w Lidzbarku Warmińskim i rysunków w Salonie „Szpilek” w Warszawie. Udział w VII MBP w „Zachęcie”. Zostaje przewodniczącym Sekcji Plastycznej ZAiKS-u. Krzyż Komandorski z Gwiazdą Orderu Odrodzenia Polski, Odznaka „Zasłużony działacz kultury”, Honorowa odznaka stowarzyszenia ZAiKS.

1979

Prezentuje wystawy indywidualne: rysunków w Kielcach, plakatów i karykatur w Instytucie Kultury Polskiej w Londynie i w Wiedniu. Zostaje honorowym obywatelem Lidzbarka Warmińskiego.

1980

Otwiera pierwszą wystawę MK w salach Muzeum Literatury - „Warszawa w karykaturze. Od Warsa i Sawy do Trasy Łazienkowskiej” (17 I). Indywidualne wystawy rysunku satyrycznego i plakatu w Katowicach i Zamościu. Komisarz i uczestnik wystaw „Polish Contemporary Cartoon” w Nashville (USA) i „Wystawy karykatury polskiej” w Montrealu (Kanada). Zostaje laureatem Nagrody Miasta Stołecznego Warszawy, otrzymuje honorowe obywatelstwo miasta Nashville.

1981

Jest organizatorem dwóch koncertów w Sali Kongresowej w Warszawie na rzecz nowej siedziby MK. Zostaje laureatem nagrody „Wybitny artysta roku 1980” przyznanej przez Association of American Editorial Cartoonists oraz Nagrody I-stopnia Ministerstwa Kultury i Sztuki. Zostaje Prezesem Społecznego Komitetu Opieki nad Cmentarzami i Zabytkami Kultury Żydowskiej w Polsce, którego powstania był inicjatorem.

1983

MK uzyskuje status placówki samodzielnej i w czerwcu wprowadza się do nowej siedziby w dawnym budynku śniadalni Pałacu Prymasowskiego przy ul. Koźziej 11 w Warszawie. 27 XI ma miejsce otwarcie pierwszej wystawy - „Najlepsze prace w zbiorach Muzeum Karykatury”. Prezentuje wystawy indywidualne: rysunków w Salonie „Szpilek” w Warszawie i portretów pisarzy w Lidzbarku Warmińskim. Order Sztandaru Pracy I klasy.

1984

Wystawy indywidualne: „Miłość ci wszystko wybaczy” w Klubie Dziennikarza „Pod Gruszką” w Krakowie oraz rysunków w Słupsku. Jest komisarzem „Wystawy karykatury polskiej” w Pradze. Bierze udział i projektuje plakaty wystaw w MK: pokonkursowej „Grzechy nasze” i „Satyra walcząca 1939-1945”. Medal 40-lecia Polski Ludowej.

1985

Komisarz wystaw: indywidualnej - Adolfa Borna w MK, pośmiertnej - Anny Gosławskiej-Lipińskiej (Ha-Ga) i Mieczysława Piotrowskiego w TPSP

„Prawdziwa cnota
krytyk się nie boi”.
KRASICKI

'Szpilki

Nr 28 (2163)
Rok XLVIII
14.VII.1983 r
Cena 17 zł
ISSN 0035-8152

proj. plakatu Jerzego Flisaka

Jerzy Flisak, Eryk Lipiński. Wystawa w Salonie „Szpilek”, Warszawa 1983
„Szpilki” 1983, Nr 28

w Warszawie. Komisarz i uczestnik „Wystawy karykatury polskiej” w Pradze, Budapeszcie i Szegedzie (Węgry), a w MK udział i projekty plakatów wystaw: „Twarze i buźki” i „50 lat „Szpilek” - 1935-1985”, „Rewolucja 1905 w karykaturze”. Zostaje członkiem Rady Naczelnej ZAiKS-u.

1986

Wystawa indywidualna w Galerii „Garb” we Wrocławiu. Jest komisarzem, twórcą oprawy graficznej i uczestnikiem wystawy „Piłka nożna w karykaturze” w MK. Projektuje oprawę graficzną wystaw: pokonkursowej „Co kraj to obyczaj” (wystawa MK w siedzibie Muzeum Etnograficznego w Warszawie), „Ironimus – Gustaw Peichel”. Otrzymuje wyróżnienie redakcji „Nadodrza” za rysunek satyryczny w konkursie pt. „Prasa” zorganizowanym przez MKPiK w Zielonej Górze.

1987

Jest głównym inicjatorem powstania Stowarzyszenia Polskich Artystów Karykatury - SPAK (26 IV) i zostaje wybrany jego pierwszym prezesem. Wystawy indywidualne: BWA w Toruniu, „Seriale” w MKPiK „Express Wieczorny” w Warszawie. Udział w kolejnych wystawach zbiorowych organizowanych przez MK: „Gorąca zimna wojna. Polska satyra polityczna 1944-1956” (projekt plakatu), „Eros w karykaturze” (projekt okładki katalogu) oraz w wystawie zorganizowanej przez MK i Filharmonię Narodową „Mistrzowie fortepianu w karykaturze”, wystawach karykatury polskiej w Münster i w Wilhelm Busch Museum w Hanowerze (jest ich współtwórcą) oraz w Hamburgu i Ośrodku Kultury Polskiej w Berlinie (NRD). Krzysztof Oświęcimski.

1988

Jest komisarzem wystawy „Dzisiejsza Warszawa w karykaturze” w MK oraz komisarzem i uczestnikiem wystawy współczesnej karykatury polskiej w Paryżu. Projektuje oprawę graficzną wystaw w MK: „Zamki z żelbetu – Michał Zlatkowski”, „Świat się śmieje”. Uczestniczy w I Salonie SPAK w Galerii Kordegarda w Warszawie oraz w wystawach w Sierre (Szwajcaria) i Woldenburgu (Niemcy). MK organizuje wystawę indywidualną z okazji 80. rocznicy urodzin artysty - „Eryk Lipiński '80”.

1989

Otrzymuje Złoty Ołówek Satyrykonu '89 przyznany za całokształt twórczości. Projektuje oprawę graficzną i plakaty wystaw w MK: „Ferster. Łakomski. Mańczak”, „40 lat RFN w karykaturze niemieckiej”, „Lata dwudzieste, lata trzydzieste”. Uczestniczy w wystawie „Wolność - Równość - Braterstwo wczoraj i dziś” w Instytucie Kultury Polskiej w Paryżu. Medal „Zaśluzony dla Kultury Polskiej”.

1990

Zostaje prezesem honorowym SPAK. Projektuje oprawę graficzną wystawy „Grzegorz Szumowski - rysunek satyryczny” w MK. Publikuje swoje *Pamiętniki*.

1991

Projektuje oprawę graficzną wystaw w MK: „Jiri Šliva - rysunki i litografie”, „Niemcy i Polacy. Od obrazu wroga ku pojednaniu. Satyryczne vis á vis 1848-1991”. Otrzymuje tytuł Sprawiedliwy Wśród Narodów Świata nadany przez Instytut Yad Vashem w Jerozolimie.

27 IX 1991

Umiera w Warszawie, w wieku 83 lat.

Post scriptum

1992

W pierwszą rocznicę śmierci Artysty, Muzeum Karykatury organizuje wystawę „Eryk Lipiński (1908-1991)”.

1995

Uroczystość odsłonięcia tablicy pamiątkowej ku czci Eryka Lipińskiego na ścianie budynku Muzeum Karykatury w Warszawie.

1998

Wystawa „Eryk. Wspomnienie o Eryku Lipińskim - twórcy Muzeum Karykatury” w siedzibie Muzeum Literatury w Warszawie w ramach obchodów Jubileuszu 20-lecia powstania muzeum.

1999

Stowarzyszenie Polskich Artystów Karykatury - SPAK przyznaje po raz pierwszy doroczne nagrody - „Eryki” (ustanowione w 1998 r.).

10 lipca 2002

Muzeum Karykatury w Warszawie otrzymuje imię swego twórcy i założyciela - Eryka Lipińskiego.

2003

Odsłonięcie Ławy Sławy Eryka Lipińskiego w Alei Sław Karykatury w Ustroniu Morskim.

2008

Jubileusz 30-lecia powstania Muzeum Karykatury. Wystawa w stulecie urodzin Artysty – „Eryk Lipiński (1908-1991). Satyra i humor”.

Eryk Lipiński w otoczeniu karykaturzystów, 1985. Od lewej: Z. Januszewski, R. Szecówka, A. Podulka, J. Puchalski, Z. Jujka, ERYK, Z. Ziomecki, J. Bohdanowicz